

Árvaság, M.

PRÓZA - TÁRCATÁR - LXX. évfolyam, 22. szám, 2026. május 29.

Apám egyszer csak elveszett király lett, jó fiú, rettenetesen hiányzó, az aranykorszakért felelős uralkodó. Akkor már Clevelandben járt, a konzervgyár udvarán parkolt le reggelente, felügyelte a kétkezi fekete fiúkat, és előtte, a családi diskurzusban volt mindenfajta képződmény, csak jófiú nem. Szar alak volt, aki elhagyta a családját, és Amerikáig futott. Legalábbis ezt a véleményét közvetítette folyamatosan Ilonka nagyanyám, és persze nagyapám is. Csakhogy, amikor anyám mellett 1974-ben föltűnt M., aki elhagyta a családját, szomorú feleségét még óvodás kislányát anyámért, apám emléke nyomban megszépült, mondhatni virágba szökkent. Mint a mesében. Rendszerváltás zajlott le a családi emlékezetben. Apám olyanná vált, mint az elveszett kincs, amiért azért még lehet áhítózni, megkerül. Nottinghamban várják vissza a királyt a földönfutók, na de ki a Robin Hood.